

Könyvismertetések

Videó- és hangrendszerek

Dr. Ferenczy Pál:

Műszaki Könyvkiadó, 1986.

Dr. Ferenczy Pál új könyve, a „Video- és hangrendszerek” az információszerés elméletével és az információszóró rendszerekkel foglalkozik. A híradástechnika ezen ágának vannak napjainkban már kiforrott, jól kimunkált területei, de vannak ma is a változás állapotában, sőt születendőben lévő területei is. A világon e területeken végbemenő rohamos fejlődéssel való lépéstartás, a fejlődés eredményeinek hazai hasznosítása megköveteli, hogy a szakemberek az érintett területekről korszerű és alapos ismeretekkel rendelkezzenek.

A könyv ilyen ismereteket nyújt mind a már gyakorló szakembereknek, mind pedig — hiszen célja az egyetemi tankönyv szerepét is betölteni — a jövő szakembereinek. A széles témakört rövid terjedelemben, mégis a részletekre is kiterjedő alaposítással dolgozza fel. Az anyag felépítése módszeresen halad az elméleti alapok tárgyalásától az információszerő rendszerek rendszertechnikájának részletes ismertetéséig, mindenütt nagy súlyt helyezve a helyes megértésre és az alapfogalmak pontos tisztázására, ami nemcsak a tankönyvnek, hanem a szak-
könyvnek is érdeme.

Az egyes tárgykörök feldolgozása történeti szemléletű, bemutatva az egyes műszaki megoldások kialakulásának útját és okait, és rámutatva a legújabb technika által biztosított és kijelölt fejlődési irányokra.

A tematikába szervesen épül be a digitális technika, a számítástechnika és az űrtechnika fejlődése által lehetővé vált és egyre inkább elterjedő digitális hang- és képfeldolgozás, a teletext- és teledata-szolgáltatás valamint a közvetlen műholdas tv-műsorszórás korszerű témaköre.

A felhasznált matematika és a szöveges magyarázatok jól megválasztott aránya lehetővé teszi, hogy a könyvet felsőfokú és középfokú végzettségű olvasók egyaránt használhassák.

Az ábrák jól érthetőek, világosak, tiszta elrendezésűek, és mindig a mondanivaló megértését szolgálják. A jól felépített táblázatok a tárgyhoz tartozó fontosabb adatokat foglalják össze, és hasznosan egészítik ki a szöveges anyagot.

A könyv külön érdeme, hogy a szakszerű tárgyalásmód mellett a fogalmazás és a szóhasználat magyaros, a feldolgozott tématerületen nagy számban elterjedt idegen eredetű szavakat és kifejezéseket ott használja ahol az elengedhetetlenül szükséges.

Híradástechnika XXXVIII. évfolyam, 1987. 8. szám

Tekintetbe véve értékeit és a nyújtott ismeretanyagot, a könyv az információszeréssel foglalkozó szakemberek könyvtárának fontos darabja lesz.

Lilik Ferenc

Rádió és Televízió műszaki ismeretek kézikönyve

Mező Béla—S. Tóth Ferenc—Varsányi János:

Műszaki Könyvkiadó, 1986. Budapest, 847 oldal, második kiadás.

A könyv általában olyan hiányokat pótol a magyar szakirodalomban melyek a gyakorlati munkánál eddig jórészt hiányoztak, vagy csak különböző tárgyú és színvonalú szakkönyvekben voltak fellelhetőek.

A könyv három szerző munkája és ez a körülmény az egyes fejezetek tartalmi és mennyiségi, valamint egyéb jellemzőit is meghatározza. Véleményem szerint egy ilyen nagy átfogású, nagyterjedelmű könyv megírásánál több szerző is bevonható lett volna, természetesen az ezzel járó több szerkesztői munkával együtt.

A nagyterjedelmű szakkönyv korunk technikai fejlettségének megfelelő színvonalú és a hasonló külföldi külföldi könyvekhez képest kis késéssel jelent meg.

Néhány észrevétel:

- Célszerűen helyet kaphatott volna a könyvben az adóállomásokat moduláló áramkör leírása, beleértve a televízió jelének átvitelét is.
- Jobb lett volna az antennák működésének ismertetése, ha azok egy fejezetbe kerültek volna.
- Egy ilyen nagyterjedelmű könyv általában nem nélkülözheti a szakregisztert (tárgymutatót), különös tekintettel az egyes témák különböző fejezetekbe kerülő tárgyalására.
- Az egyes fejezetekhez tartozó táblázatok stb. megfelelő rendszerezés után függelékbe kerültek volna, mert így feltalálásuk könnyebb lehetne.
- A könyv nyomdai előkészítésénél közreműködő technikai szerkesztő az ábrák elhelyezésével sok üres lapfelületet hagyott, és ez az egész könyvre jellemző.

Összefoglalva megállapíthatjuk, hogy öröndetes a nem túlságosan termékeny rádiótechnikai szakirodalmunk eme szakkönyvvel való gyarapodása. Sikerét azzal is lemérhetjük, hogy 1983 után 1986-ban már a második változatlan kiadás is megjelent.

Susánszky László